מעשיות
דעם רבינס

גליון 305
תולדות תשפ"ז

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

יֵשׁ לָכֶם אוֹצָרוֹת!

הַבַּעְטְלִיר מְסַפֵּר לָהֶם אֶת הַמַּעֲשֶׂה מֵהַזְּקֵנִים. שֶׁכָּל זָקֵן הִתְפָּאֵר עַד הֵיכָן מַגִּיעַ זִכְרוֹנוֹ הָרָחוֹק. לְאַחַר מִכֵּן בָּא הַנָּשֶׂר הַגָּדוֹל, דּוֹפֵק עַל הַמִּגְדָּל וְאוֹמֵר לָהֶם: "חִדְלוּ עוֹד מִלִּהְיוֹת עֲנִיִּים שׁוּבוּ לְאוֹצְרוֹתֵיכֶם, וִהְיוּ מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּאוֹצָרוֹת שֶׁלָּכֶם".

ר' דָּוִד הָיָה לוֹמֵד חַבְרוּתָא עִם ר' שְׁלוֹמְקֶ'ה מִדֵּי בֹּקֶר לְאַחַר תְּפִלַּת וָתִיקִין. יַחַד יָשְׁבוּ בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, לָמְדוּ וְשָׁנּוּ אֶת גְּמָרָא, הֲלָכָה, סִפְרֵי רַבֵּנוּ, לְמֶשֶׁךְ שָׁעוֹת.

תָּמִיד יָדַע ר' דָּוִד כִּי לִשְׁלוֹמְקֶ'ה יֵשׁ כֶּסֶף רַב. אַךְ עַל פָּנָיו לֹא הָיָה נִרְאֶה כָּלוּם וּמְאוּם. תָּמִיד שָׁמַע כִּי לוֹ עֲשִׁירוּת גְּדוֹלָה וּבְרוּכָה אַךְ בְּגָדָיו לֹא הֵעִידוּ עַל כָּךְ. מִשִּׂיחוֹת הַיְּדִידִים הֵרִיחַ כִּי בִּרְשׁוּתוֹ אוֹצָרוֹת לָרֹב וְשֶׁפַע עַד בְּלִי דַי, אַךְ כְּפִי שֶׁהִכִּיר אוֹתוֹ הָיָה תּוֹהֶה וְטוֹעֵן שֶׁמָּא אֶלּוּ הֵם שִׂיחוֹת וּמִידָע כּוֹזֵב. הַחֲבְרוּתָא הִתְקַיְּמָה לְמַעְלָה מִשָּׁנָה. תָּמִיד הָיְתָה זוֹ תַּעֲלוּמָה בְּעֵינֵי ר' דָּוִד. "הַאִם אֱמֶת דִּבְרֵי הַמְלַחֲשִׁים וּמְרַנְּנִים? הַאִם יֵשׁ לוֹ עֲשִׁירוּת אוֹ אֵין לוֹ?"

יוֹם אֶחָד הִזְמַן ר' דָּוִד לָבוֹא בְּצָהֳרֵי הַיּוֹם אֶל בֵּיתוֹ. שָׁם יַרְאֶה לוֹ יְדִידוֹ הַטּוֹב ר' שְׁלוֹמְקֶ'ה מַחֲבֶרֶת חִדּוּשִׁים שֶׁכָּתַב בַּיְּשִׁיבָה. בַּשָּׁעָה הַיְעוּדָה פָּסַע בְּרַגְלָיו אֶל עֵבֶר בֵּיתוֹ. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ לַכְּתֹבֶת, לֹא הֶאֱמִין לְמַרְאֵה עֵינָיו. אֲחֻזָּה פְּרָטִית בַּת אַרְבַּע קוֹמוֹת. חָצֵר עֲנָקִית מְשְׁקַעַת בִּצְמָחִים וּגְדוֹלִים שׁוֹנִים, מַפְּלֵי מַיִם נְמוּכִים בֵּינֵיהֶם, רֵיחַ בְּשָׂמִים נוֹדֵף בְּכָל הָאֵזוֹר.

ר' דָּוִד נִקְרָא לְהִכָּנֵס. מַדְרֵגוֹת מְעֻגָּלוֹת לְצַד מַעֲקֶה מְעֻצָּב, אוֹרוֹת וְחַשְׁמַלִּים מְאִירִים מִכָּל כִּוּוּן, אוּלַמּוֹת וּשְׁטָחִים לָרֹב. הוּא שִׁפְשֵׁף אֶת עֵינָיו בְּתַדְהֵמָה. אֲרוֹנוֹת יְקָרְתִּיִּים חֲטוּבִים עֵץ עָמֹק בְּצֶבַע יַיִן. הַמְקֻרָרִים עֲמוּסִים בְּשֶׂפַע בָּשָׂר וְדָגִים וְכָל מַטְעַמִּים.

וְהִנֵּה יוֹשֵׁב ר' שְׁלוֹמְקֶ'ה בַּחֲלִיפָתוֹ הַיְשָׁנָה, חֹר בִּנְעָלָיו וְדֶבֶק בְּמִשְׁקָפָיו. אוֹכֵל אֶת סְעוּדַת הַצָּהֳרַיִם. וּמַה מַּכְנִיס לְפִיו? לֹא תַּאֲמִינוּ! חֲתִיכוֹת חַלָּה יְבֵשׁוֹת שֶׁנִּשְׁאֲרוּ מִסְּעוּדוֹת הַשַּׁבָּת, אוֹתָם טָבַל בְּשֶׂמֶן. תָּמַהּ דָּוִד אֶל שְׁלוֹמְקֶ'ה: "אֵיכָנִי מֵבִין. יֵשׁ לְךָ אוֹצָרוֹת גְּדוֹלִים כָּאֵלֶּה, וְהִנְּךָ מִתְנַהֵג כְּעָנִי מִסְּכֵן וְאֶמְלָל. מַה הִנְּךָ אוֹכֵל חַלָּה יְבֵשָׁה בְּשֶׂמֶן?! יֵשׁ לְךָ כָּאן רֹב מַעֲדַנִּים וְשֶׂפַע מַמְתַּקִּים?! לְךָ וְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ וּרְכוּשְׁךָ! תֹּאכַל מַאֲכָלִים טְרִיִּים וּמַשְׁבִּיעִים!!!

הַנָּשֶׂר אוֹמֵר לַזְּקֵנִים בַּמִּגְדָּל: "יֵשׁ לָכֶם אוֹצָרוֹת גְּדוֹלִים, שֶׁבָּהֶם יְכוֹלִים אַתֶּם לְהִתְקָרֵב לְאָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם בְּיֶתֶר הִתְקָרְבוּת, אַךְ הַבְּעָיָה הַגְּדוֹלָה שֶׁלָּכֶם, שֶׁהִנְּכֶם מִתְנַהֲגִים כְּמוֹ עֲנִיִּים, כִּי אֵינְכֶם מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּאוֹצָרוֹת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם!".

הַאִם אָנוּ מִתְבּוֹדְדִים כָּל יוֹם? הַאִם אָנוּ מִשְׁתַּדְּלִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד? הַאִם אָנוּ מוֹצְאִים בַּחֲבֵרֵינוּ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת? רַבֵּנוּ נוֹתֵן לָנוּ אוֹצָרוֹת יְקָרִים מִפָּז יְכוֹלִים אָנוּ לְהִתְעַשֵּׁר עִם כָּל דִּבּוּר שֶׁאָמַר. אַךְ עָלֵינוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּאוֹצָרוֹת וּבָעֲצוּת הַלָּלוּ. כַּאֲשֶׁר נִקַּח כָּל עֵצָה וְדִבּוּר שֶׁל רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ וּנְקַיְּמוֹ, נִהְיֶה עֲשִׁירִים אֲמִתִּיִּים הַקְּרוֹבִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת וּבְכָל מָקוֹם.

סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִשְּׁנֵים קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֶׂה י"ג - מִשְׁבְּעָה בֶּעטְלֶערְס (4)

עָנָה הַחֲמִישִׁי, שֶׁהָיָה יַנִּיק עוֹד יוֹתֵר: אֲנִי זוֹכֵר גַּם "הַחֲכָמִים, שֶׁהֵם הָיוּ חוֹשְׁבִים וּמַמְצִיאִים אֶת הַגְּרִעִין".

עָנָה הַשִּׁשִּׁי וְכוּ', שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם "אֶת הַטַּעַם שֶׁל הַפְּרִי קֹדֶם שֶׁנִּכְנַס הַטַּעַם בְּתוֹךְ הַפְּרִי."

עָנָה הַשְּׁבִיעִי וְכוּ', וְאָמַר "שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם אֶת הָרֵיחַ שֶׁל הַפְּרִי קֹדֶם שֶׁנִּכְנַס בַּפְּרִי".

עָנָה הַשְּׁמִינִי וְאָמַר, שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם "הַמַּרְאֶה שֶׁל הַפְּרִי קֹדֶם שֶׁנִּמְשְׁכָה עַל הַפְּרִי".

וַאֲנִי (הַיְנוּ זֶה הַבֶּעטְלֶיר הָעוֹוֵר שֶׁמְּסַפֵּר כָּל זֶה) הָיִיתִי אָז תִּינוֹק לְגַמְרֵי,

וְהָיִיתִי גַּם־כֵּן שָׁם. וְעָנִיתִי וְאָמַרְתִּי לָהֶם: אֲנִי זוֹכֵר כָּל אֵלּוּ הַמַּעֲשִׂיּוֹת, וַאֲנִי זוֹכֵר **"לָאו כְּלוּם"!** (אוּן אִיךְ גִּידֶענְק גָאר נִישְׁט) **עָנוּ וְאָמְרוּ:** זֹאת הִיא מַעֲשֶׂה יְשָׁנָה מְאֹד, יוֹתֵר מִכֻּלָּם! וְהָיָה חִדּוּשׁ גָּדוֹל אֶצְלָם שֶׁהַתִּינוֹק זוֹכֵר יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

בְּתוֹךְ כָּךְ בָּא נָשֶׁר גָּדוֹל וְדָפַק עַל הַמִּגְדָּל, וְאָמַר לָהֶם: חִדְלוּ עוֹד מִלִּהְיוֹת עֲנִיִּים! שׁוּבוּ אֶל הָאוֹצָרוֹת שֶׁלָּכֶם, וִהְיוּ מִשְׁתַּמְּשִׁים בָּאוֹצָרוֹת שֶׁלָּכֶם.

וְאָמַר לָהֶם שֶׁיֵּצְאוּ מִן הַמִּגְדָּל כְּדֶרֶךְ זְקֵנוּתָם, שֶׁכָּל מִי שֶׁזָּקֵן יוֹתֵר, יֵצֵא תְּחִלָּה.

וְהוֹצִיא כֻּלָּם מִן הַמִּגְדָּל. וְהוֹצִיא תְּחִלָּה אֶת הַתִּינוֹק הַנַּ"ל, כִּי בֶּאֱמֶת הוּא זָקֵן יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

וְכֵן כָּל מִי שֶׁהָיָה יַנִּיק יוֹתֵר, הוֹצִיא קֹדֶם. וְהַזָּקֵן הַגָּדוֹל הוֹצִיא בָּאַחֲרוֹנָה. כִּי כָּל מִי שֶׁהָיָה יַנִּיק יוֹתֵר, הָיָה זָקֵן יוֹתֵר כַּנַּ"ל.

וְהַזָּקֵן שֶׁבָּהֶם הָיָה יַנִּיק יוֹתֵר מִכֻּלָּם.

וְאָמַר לָהֶם: (הַנָּשִׂר הַגָּדוֹל הַנַּ"ל) אֲנִי אֲפָרֵשׁ לָכֶם אֶת הַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁסִּפְּרוּ כָּל הַנַּ"ל.

כִּי זֶה שֶׁסִּפֵּר שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם כְּשֶׁחָתְכוּ אֶת הַתַּפּוּחַ מִן הֶעָנָף, הַיְנוּ שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם כְּשֶׁחָתְכוּ אֶת טַבּוּרוֹ.

(הַיְנוּ שֶׁגַּם אֶת הַמַּעֲשֶׂה הַזֹּאת שֶׁנַּעֲשָׂה עִמּוֹ תֵּכֶף בְּעֵת הַהוֹלָדָה, בְּעֵת שֶׁחָתְכוּ אֶת טַבּוּרוֹ, גַּם אֶת זֶה הוּא זוֹכֵר).

וְהַשֵּׁנִי שֶׁאָמַר שֶׁזּוֹכֵר בְּשָׁעָה שֶׁהָיָה **הַנֵּר דּוֹלֵק,** הַיְנוּ שֶׁהוּא זוֹכֵר גַּם כְּשֶׁהָיָה בְּעִבּוּר, **שֶׁהָיָה נֵר דּוֹלֵק עַל רֹאשׁוֹ.**

וְזֶה שֶׁאָמַר שֶׁזּוֹכֵר גַּם בְּעֵת שֶׁהִתְחִיל רְקוּם הַפְּרִי, הַיְנוּ שֶׁזּוֹכֵר גַּם כְּשֶׁהִתְחִיל לְהִתְרַקֵּם הַגּוּף, דְּהַיְנוּ בְּעֵת יְצִירַת הַוָּלָד.

וְזֶה שֶׁזּוֹכֵר בְּעֵת שֶׁהָיוּ מוֹלִיכִים הַגַּרְעִין לִנְטֹעַ הַפְּרִי, הַיְנוּ שֶׁזּוֹכֵר גַּם כְּשֶׁנִּמְשְׁכָה הַטִּפָּה בְּעֵת הַזִּוּוּג.

וְזֶה שֶׁזּוֹכֵר אֶת הַחֻכָּמִים שֶׁהָיוּ מַמְצִיאִים אֶת הַגַּרְעִין, הַיְנוּ שֶׁזּוֹכֵר גַּם כְּשֶׁהָיָה הַטִּפָּה עֲדַיִן בַּמֹּחַ. (כִּי הַמֹּחִין מַמְצִיאִים אֶת הַטִּפָּה).

וְזֶה שֶׁזּוֹכֵר אֶת הַטַּעַם, הַיְנוּ הַנֶּפֶשׁ. וְהָרִיחַ, הַיְנוּ הָרוּחַ. וְהַמַּרְאֶה, הַיְנוּ **הַנְּשָׁמָה.**

וְהַתִּינוֹק אָמַר **שֶׁזּוֹכֵר לָאוֹ כְּלוּם,** כִּי הוּא לְמַעְלָה מִן הַכֹּל, **וְזוֹכֵר אֲפִלּוּ מַה שֶּׁהוּא קֹדֶם מְנֶפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה,** שֶׁהוּא בְּחִינַת "אָיִן".

וְאָמַר לָהֶם: חִזְרוּ אֶל הַסְּפִינוֹת שֶׁלָּכֶם, שֶׁהֵם הַגּוּפִים שֶׁלָּכֶם שֶׁנִּשְׁבְּרוּ, שֶׁיַּחֲזְרוּ וְיִבָּנוּ. עַתָּה חִזְרוּ אֲלֵיהֶם, וּבֵרֵךְ אוֹתָם.

וְלִי (הַיְנוּ זֶה הַבָּעְטְלֶיר הָעוֹזֵר שֶׁהָיָה תִּינוֹק אָז, שֶׁהוּא מְסַפֵּר כָּל זֶה)

אָמַר **הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל** הַנַּ"ל: אַתָּה בּוֹא עִמִּי, כִּי אַתָּה כְּמוֹתִי. כִּי אַתָּה "זָקֵן מְאֹד וַעֲדַיִן **אַתָּה יַנִּיק מְאֹד"** וַעֲדַיִן לֹא הִתְחַלְתָּ לִחְיוֹת כְּלָל. וְאַף עַל פִּי כֵן **אַתָּה זָקֵן מְאֹד.**

וְגַם אֲנִי כָּךְ, כִּי **אֲנִי זָקֵן וַעֲדַיִן אֲנִי יַנִּיק** וְכוּ'.

נִמְצָא, שֶׁיֵּשׁ לִי הַסְכָּמָה מֵאוֹתוֹ **הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל.** (שֶׁאֲנִי חַי חַיִּים אֲרֻכִּים כַּנַּ"ל)

וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים אֲרֻכִּים שֶׁלִּי, בְּמַתָּנָה לַדְּרָשָׁה.

וְנַעֲשָׂה שָׁם שִׂמְחָה וְחֶדְוָה גְּדוֹלָה וַעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד.

שם: _____

שאלות לחידודא

כמן אזאך:

מעשה י"ג משבעה בעטלערס (4)

א. מה אמר הבעטלער העֲוֵר שזוכר זכרון ראשון?
- ❑ את כל אלו המעשיות הנ"ל
- ❑ לאו כלום
- ❑ שתי התשובות נכונות

ב. מה אמר הנשר כשדפק על המגדל?
- ❑ חדלו עוד מלהיות עשירים
- ❑ חדלו עוד מלהיות עניים
- ❑ חדלו עוד מלהיות עֲנָוִים

ג. את מי הוציא הנשר תחילה מהמגדל?
- ❑ תחילה הוציא את הזקן מכולם
- ❑ תחילה הוציא את התינוק
- ❑ הוציאם לפי סדר הא"ב

ד. איך פירש הנשר הגדול את הזכרון של הזקן השישי שזוכר הטעם של הפרי קודם שנכנס בפרי?
- ❑ הנפש
- ❑ הרוח
- ❑ הנשמה

ה. איך פירש הנשר הגדול את הזכרון של הזקן השביעי שזוכר הריח של הפרי קודם שנכנס בפרי?
- ❑ הנפש
- ❑ הרוח
- ❑ הנשמה

ו. איך פירש הנשר הגדול את הזכרון של הזקן השמיני שזוכר המראה של הפרי קודם שנמשכה על הפרי?
- ❑ הנפש
- ❑ הרוח
- ❑ הנשמה

ז. לאן אמר הנשר שיחזרו?
- ❑ אל הספינות שלכם
- ❑ אל הגופים שלכם
- ❑ שתי התשובות נכונות

ח. מה היה הנשר זקן או יניק?
- ❑ זקן
- ❑ יניק
- ❑ שתי התשובות נכונות

ט. מה נעשה בחתונה כשנתן הבעטלער הראשון את המתנה?
- ❑ שמחה גדולה
- ❑ שמחה וחדוה גדולה
- ❑ שמחה וחדוה גדולה ועצומה מאוד מאוד

י. האם למדת את המעשה השבוע?
- ❑ רציתי
- ❑ פֵּעם
- ❑ פעמיים

בעומק המעשה

באיזה יום סיפר רבינו את המעשה של הבעטלער העֲוֵר?
כמה פעמים מספר רבינו בספורי מעשיות על "חינוק"?

תשובות על מעשה י"ג משבעה בעטלערס (3)

על מי נאמר ? - אֲנִי זָקֵן מְאֹד, ועל מי נאמר ? **על הבעטלער העוור** אֲנִי יָנִיק לְגַמְרֵי, ועל מי נאמר ? **על הבעטלער העוור** לֹא הִתְחַלְתִּי עֲדַיִן לְחַיּוֹת כְּלָל ? **על הבעטלער העוור**

כמה פעמים רבינו מספר בסיפורי מעשיות על "חתונה" ? **4 פעמים - במעשה זו, ובמעשה ב' מלך וקיסר, במעשה י' בערגיר ועני, במעשה י"ב מהבעל תפילה בכת של שמחה.**

כמה פעמים רבינו מספר בסיפורי מעשיות על "תפוח" ? **2 פעמים - במעשה זו, ובמעשה של אבידת בת מלך וְהָיָה רוֹאֶה אִילָן, וְעָלָיו גְּדֵלִים תַּפּוּחִים וכו'**

כמה פעמים רבינו מספר בסיפורי מעשיות על "ספינה" ? **10 פעמים - במעשה זו:, ובמעשה ב' מלך וקיסר: בן המלך ובת הקיסר שָׁכְרוּ לָהֶם סְפִינָה, הסוחר נתן לבן יחיד ספינה, מלך שהיה לו בן יחיד וּפָרְשׂוּ בַּסְּפִינָה. במעשה ו' מלך ענו: וְעַל הַיָּם עוֹמְדִים חַיִל עַל סְפִינוֹת. במעשה י' בערגיר ועני: בן הבערגיר יָשַׁב בַּסְּפִינָה, הרוצח על הים היה לו ספינה, ושוב מצא הרוצח ספינה קטנה של ציידי דגים, הקיסר העני נסע בספינה, בן הבערגיר והעני ובתו שכרו ספינה**

דעם רבינ'ס מעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com